

בית משפט שלום בעפולה

ת"א 10-12-8171 פרץ נ' לוי

בפני כב' השופטת שאדן נאשף-אבו אחמד

מבקשת

עינב פרץ

נגד

משיבים

1. משה לוי
2. יצחק מירון, עו"ד

החלטה

מהות הבקשה

1. בפניי בקשה לצו עשה זמני שיורה למשיב מס' 1 להסיר כל הפרסומים הנוגעים למבקשת מאתר האינטרנט המופעל על ידו, "עפולה CT" בכתובת www.afula-ct.org.il, וזאת עד להכרעה בתובענה העיקרית שהגישה המבקשת ושעניינה פרסום לשון הרע. בהחלטתי מיום 18.12.2010 (המועד שבו הובאה הבקשה לעיוני), נעתרתי לבקשה, במעמד צד אחד, והוריתי למשיבים על הסרה מיידית של הפרסומים נשוא הבקשה והנוגעים למבקשת מאתר האינטרנט המופעל על ידם שכתובתו כנ"ל.

2. המבקשת (להלן: "המבקשת" או "עינב"), הינה מבקרת פנים בעיריית עפולה, אשר מונתה לתפקיד זה בשנת 2005. המשיב מס' 1 (להלן: "משה"), מכהן כיום כחבר מועצת העיר הפועל במסגרת האופוזיציה, שימש בעבר כסגן ראש העיר עפולה ואשר נטען לגביו, כי הוא נמנה על מייסדי האתר האמור. בנוסף, הוגשה הבקשה כנגד המשיב 2, עו"ד יצחק מירון (להלן: "יצחק"), ראש עיריית עפולה לשעבר, בהיותו עורך האתר הרשמי, וזאת לפי נתוני איגוד האינטרנט הישראלי שצורפו לבקשה. במובחן מהבקשה לסעד זמני, התובענה העיקרית הוגשה כנגד משה ואיגוד האינטרנט, בעוד שעו"ד יצחק מירון לא צורף כבעל דין בתביעה העיקרית. כבר אומר ואציין, כי הצדדים הגיעו לידי הסכמה, אשר קיבלה תוקף של החלטה, ולפיה תימחק הנתבעת מס' 2, איגוד האינטרנט, כצד מן ההליך העיקרי.

3. קיימתי דיון בבקשה במעמד שני הצדדים, במהלכה נחקרו המבקשת והמשיב מס' 1, שהיה מיוצג על ידי עו"ד יצחק מירון, המשיב מס' 2. בתום הדיון הנ"ל הוריתי על הותרת הצו הארעי על כנו, עד למתן החלטה בבקשה לגופה. לבקשת הצדדים, אפשרתי הגשת סיכומים בכתב.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 8171-12-10 פרץ נ' לוי

משהוגשו הסיכומים לתיק, הנני נדרשת כעת להכריע במחלוקת הנטושה בין הצדדים לגופה, כאשר במרכז עומדת השאלה, האם יש להורות על מתן צו מניעה זמני המורה על המשך הסרת הפרסומים הנוגעים למבקשת מאתר האינטרנט הנ"ל, וזאת עד תום ההליכים העיקריים בתיק דנן, או שמא לבטל את צו המניעה הארעי באופן שיאשר את חידוש הפרסום נשוא הבקשה.

4. אין מחלוקת בין הצדדים, כי המשיב מס' 2, עו"ד יצחק מירון, הינו הבעלים הרשום של אתר האינטרנט נשוא הדיון. עוד אין חולק, כי משה (המשיב 1) הינו אחד ממייסדי האתר, שהוקם על ידי חברי האופוזיציה בעיריית עפולה בתאריך 21.09.2010, שאליהם משתייך משה. קודם להגשת הבקשה דנן פנתה המבקשת אל המשיב 1 בדרישה להסרת הפרסומים נשוא הבקשה, אך פניותיה בנדן כלל לא נענו. מכאן, הבקשה שלפניי. אוסיף ואומר, כי בתמיכה לבקשתה, צירפה המבקשת שורה של כתבות מן העיתונות בהן מופיע משה כאחד מיוזמי האתר, וכן דואר אלקטרוני ששלח משה ובו מודיע הלה על השקת האתר.

הפרסומים

5. כאמור, עניינה של הבקשה שבפניי, פרסומן של שתי כתבות באתר האינטרנט בתאריכים 16.11.2010 ו- 24.11.2010 (להלן: **"הפרסומים"**). מפאת חשיבותן, אביא את עיקר נוסחן, כלהלן:

הפרסום הראשון: "מבקרת הפנים בעירייה, תפקיד מהותי, עם שיניים או פיקציה ומראית עין"

א. "כוונת המחוקק, נציבות שירות המדינה ומרכז השלטון המקומי, בהצבת מבקר פנים, בכל רשות מקומית, יועדה לקבלת בקורת שוטפת, בזמן אמת, על ההתנהלות היום יומית של הרשות ... **גב' עינב פרץ ... החלה עבודתה בעירייה לפני שנים אחדות בהיקף משרה של פחות מחצי משרה ... לאט ובהדרגה הועלה שכרה, הוגדל היקף משרתה, באופן ישיר ובהתאמה לשביעות רצון הממונה, ראש העיר.**"

ב. "גב' פרץ, התערתה והשתלבה בצוות העירייה הבכיר, היא נהנית מההטבות הניתנות לבכירים, נוסעת מידי פעם לחו"ל, במשלחת העירייה וכמייצגת את העיר, מקבלת מראש העיר הטבות מפליגות, המעלות סימן שאלה גדול על יכולתה לתפקד, באובייקטיביות, בנחישות, ללא מורא, ללא משוא פנים, כפי שנדרש, בתיאור תפקידה ...".

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 10-12-8171 פרץ נ' לוי

ג. "חלק גדול מהביקורת המופנית ממבקר המדינה, כלפי עיריית עפולה, לא הייתה מתרחשת, אילו מבקרת הפנים הייתה מבצעת עבודתה כהלכה, מתריעה בפני החריגות שהתבצעו ומונעת אותן ... ראש העיר ... פעל מראשית דרכו, 'לסרס' את עבודת המבקרת, לקרבה אליו, להעטיר עליה, הטבות, 'צ'ופרים', כמו נסיעות לחו"ל ולהטיל עליה תפקידים נוספים (רכזת הרישום לגנים) כל זאת, כדי מבקרת הפנים לא "תטריד" אותו ב"מכשולים ואבני נגף" אותם צריך לעבור ועל פיהם צריך להתנהל, כל ראש עיר המבצע עבודתו לפי סדרי שלטון תקינים".

ד. "גב' עינב פרץ, האמורה, כאמור, ל"עמוד בשער", לצאת חוצץ נגד התנהלות קלוקלת, שגויה ומוטעית, למנוע חריגות, הפרות, בזבוז כספי ציבור ועוד, אינה מסוגלת לפעול באופן אובייקטיבי ולבצע עבודתה על פי הנדרש והאחריות על כך נופלת על ראש העיר!!!!".

הפרסום השני: כך מתגמלים בעיריית עפולה מי שנרדם בשמירה

א. "למרות המחדלים והליקויים שנחשפו ע"י מבקר המדינה ושלא אותרו ע"י מבקרת העירייה- החליט ראש העיר לתגמלה ולהעלות את שכרה בעשרות אחוזים. מעניין מדוע ... לאור הביקורת המוטחת לאחרונה, כלפי ראש העיר ומבקרת העירייה, ר"ח עינב פרץ, ע"י האופוזיציה וע"י תושבים רבים, שמאסו בשחיתות שלטונית ובסדרי מנהל קלוקל, היה מצופה מראש העיר לעשות חשבון נפש, לבדוק טעויות, להקפיד על ניראות ועל הפרדה מוחלטת של מבקרת הפנים מבכירי העירייה, על מנת לא להעמידה בפני ניגוד אינטרסים ועל מנת לא לפגוע ביכולתה לתפקד ללא משוא פנים.

...

... וראש העיר ... לא רק שאינו מפשפש במעשיו, מפיק לקחים ולומד משגיאות, אלא גומל בהעלאת שכר למבקרת הפנים. האם מדובר בתגמול על היותה לויאלית כלפיו, בכך שלא התריעה על כל החריגות, המחדלים וההפרות, כפי שבאו לידי ביטוי מובהק וחד משמעי בדו"ח החמור האחרון של מבקר המדינה? נזכיר לקוראים שתפקידה היחיד של מבקרת הפנים הוא להתריע, למנוע, לכוון ולהנחות את התנהלות העירייה בכל התחומים בהם ניתן "למעוד", עם מרכאות ובלעדיהן.

לשם כך היא מקבל שכר. לשם כך היא נמצאת בעירייה. לשם כך בלבד!"

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 8171-12-10 פרץ נ' לוי

ב. "לא על מנת לעסוק ברישום ילדי הגנים, לא לרכז את פרויקט החלפת הטלפונים הניידים לעובדים, לא על מנת לייצג את העירייה במשלחות ייצוגיות לחו"ל!!! כפי שעושה המבקרת בעיריית עפולה. **קשה להימנע מהמסקנה שכל ההטבות והצ'ופרים שראש העיר מעטיר עליה באים על מנת 'לסרס' את יכולתה לתפקד ולמנוע ממנה לבצע את תפקידה, בבחינת 'יד רוחצת יד': אני אדאג להיטיב את תנאיך ואת תמנעי מלחשוף מחדלים הזועקים לשמיים**".

ג. "בישיבת מועצת העיר האחרונה, השבוע, (21.11.2010) העביר ראש העיר החלטה, בניגוד לדעת האופוזיציה, להעלות את שכרה של מבקרת הפנים ביותר מ- 20% ל- 385,000 ₪ בשנה ובנוסף להגדיל את אחזקת הרכב ל- 55,000 ₪ בשנה. ... **עינב פרץ, האם הנהנתנות והשררה פגעו בשיקול דעתך? האם אינך מוצאת פגם בקבלת ההטבות ובשאר התפקידים שהתבקשת לבצע? האם העובדה שהינך קרובה, מחוברת ומועדפת ע"י ראש העיר, מאפשרת לך לבצע את תפקידך ללא רבב?! האם מחדלי העירייה אינם באחריותך?! האם אינך סבורה כי ראוי ועדיף, להתפטר?!"**

טענות המבקשת בתמצית

6. המבקשת טוענת כי תוכן הפרסומים הנ"ל מהווה לשון הרע; פרסומים המשמיצים ומכפישים את שמה; פוגעים בכבודה, בעבודתה ובפרנסתה; כתובים בלשון עובדתית קטגורית (ולא בלשון של הבעת דעת), בגדרם היא הוצגה כמושחתת, עובדת הפועלת משיקולים זרים ומקבלת טובות הנאה. הדברים מקבלים משנה תוקף, נוכח העובדה כי המדובר בתפקיד בו נדרשת פעילות בטווח מידות ברמה גבוהה, כמבקרת הפנים של העירייה.

7. לעניין **סיכויי התביעה**, נטען כי אלה מבוססים היטב, באשר הפרסומים דנן מהווים פרסום כהגדרתם בחוק איסור לשון הרע; המשיבים אינם יכולים לחסות תחת הגנת "אמת בפרסום" (נטל ההוכחה מוטל על המשיבים); יש פגמים בטענה אפשרית של המשיבים ל- "אמת דיברתי"; ההגנות בסעיף 15 לחוק לא חלות במקרה בו עסקינן.

8. באשר ל**מאזן הנוחות**, נטען כי המבקשת עותרת לסעד מצומצם שמטרתו הסרת הפרסום המכפיש שפורסם נגדה; המבקשת אינה עותרת להסרת כל האמור בשתי הכתבות נשוא הבקשה, אלא הסרת הדברים הפוגעים אשר מיוחסים אליה, ובכך נשמר, לשיטתה, האיזון בין הזכות לחופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב. לדידה, הנזקים שהיטבו לה הפרסומים הנדונים,

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 8171-12-10 פרץ נ' לוי

הינם קשים ובלתי הפיכים, לעומת זאת, הורדת הפרסומים מן האתר לא יגרמו כל נזק שהוא למשיבים. לטענתה, בעטים של הפרסומים נשוא הבקשה, נגרם וייגרם לה נזק שאינו ניתן לתיקון ואינו ניתן לכימות, במיוחד כאשר מדובר בתפקיד ציבורי שאחד מיסודותיו הוא היושרה, כאשר פרסומים מסוג זה פוגעים בתפקידה ובאמון שהציבור רוחש לה.

9. לשיטת המבקשת, המניע העומד מאחורי פרסום הכתבות נשוא הבקשה, נבע מדוחות ביקורת שהוציאה המבקשת, במסגרת תפקידה, ביחס לשני המשיבים, במועד שבו כיהנו בתפקידים ציבוריים ובכירים בעירייה. הובהר, כי יצחק, בהיותו ראש העיר לשעבר, ומשה כסגנו דאז, היו בעצמם נתונים תחת שבט ביקורתה של המבקשת, כך שבתקופת כהונתם הוציאה המבקשת דוחות ביקורת המצביעים, לטענתה, על ממצאים חמורים בהתנהלות המשיבים. נטען, כי דוחות אלו, מונחים עד היום על שולחנות הדיונים בועדות הביקורת, ובעקבותיהם נקבע על ידי בית משפט, כי יצחק אינו יכול לשמש עוד כיו"ר ועדת הביקורת.

טענות המשיבים בתמצית

10. טענה מקדמית: העדר עילה: המשיבים הגישו תצהיר מטעמם חרוך על ידי המשיב 1. נטען, כי יש לדחות את הבקשה כלפי משה מחמת **העדר עילה**, מכיוון שאין האחרון נושא במשרה רשמית כלשהי באתר נשוא הדיון. לטענתם, אין למשיב 1 יד ורגל בהבאת דברי לשון הרע הנטענים לאמצעי התקשורת ופרסומם; הוא אינו עורך אמצעי התקשורת ואף לא האחראי על אמצעי התקשורת האמורים, כדרישת סעיפים 11 ו-12 לחוק לשון הרע. עוד טוענים המשיבים, כי המבקשת לא הוכיחה קיומה של עילת תביעה כנגד משה, שכן היא אינה מייחסת לו את כתיבת המאמרים נשוא הפרסום, אלא מייחסת לו, לכל היותר, אחריות בגין הפרסומים הללו, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק לשון הרע. לאור זאת, ובהתאם להלכה הפסוקה, אין די במעורבות בהקמת האתר וניהולו, על מנת להקים עילת תביעה נגד מי שהיה מעורב בהקמת אתר, אלא נדרשת הוכחה למעורבות אישית בפרסום. כבר אומר, כי אין בידי לקבל טענה זו ולו מן הטעם שמשה בעצמו מודה בסעיף 7 (א)-(ג) לתצהירו, כי במסגרת מאמציהם של ארבעה מחברי המועצה הפועלים כאופוזיציה, עליהם הוא נמנה, להעביר לציבור מידע אודות פעילותה של האופוזיציה ועל הנעשה בעירייה, יזמו חברי האופוזיציה הללו את הקמתו של אתר האינטרנט דנן. כחלק מיוזמה זו, נעשה פרסום בעיתונות המקומית (שצורפה כאמור על ידי המבקשת) ובה מופיע משה כאחד מיוזמי הקמתו של האתר. עוד עולה מנספחים 5' כי משה לוי אף שלח באמצעות הדיור האלקטרוני שלו הודעות בדבר הקמת אתר האינטרנט נשוא הדיון, ובהן הסביר לנמענים את מטרתו של האתר, ציין את כתובתו והזמין אותם לעשות בו שימוש. עוד יצוין, כי לאחר מתן צו הארעי ביום 18.12.2010 הוסרו הפרסומים מן האתר באופן מיידי, זאת לאחר שהצו הראעי הומצא לידי

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 10-12-8171 פרץ נ' לוי

של המשיב 1. לטעמי, די באמור לעיל בשלב זה של הדיון, על מנת להימנע מלהורות על סעד דרסטי של מחיקת התביעה והבקשה כנגד המשיב 1, מחמת העדר עילה (לעניין זה אפנה לעדותו של המשיב 1 בעמ' 16 שורה 23 ואילך ועמודים 17-18 לפרוטוקול, וכן לאמור בעדותו לעניין הסרת המאמרים לאחר הוצאה הצו בעמוד 23, שורה 14 ואילך ובעמ' 25, ש' 10-24). אוסיף ואומר, כי לצורך הדיון בבקשה זו, אין מחלוקת בין הצדדים, כי המשיב מס' 2 הינו הבעלים הרשום של האתר.

11. לעניין **סיכויי התביעה** נטען, כי הם קלושים, שכן, עסקינן בפרסומים אשר תוכנם הינו אמת ויש בהם משום "עניין לציבור", וככאלה הם חוסים תחת ההגנה המעוגנת בסעיף 14 לחוק; על משה מוטלת חובה חוקית מוסרית וחברתית לעשות פרסומים אלה, כאמור בסעיף 15 (2) לחוק לשון הרע, מכוח היחסים שבינו לבין כלל הציבור בעפולה, שבשליחותו הוא מכהן כחבר מועצה ואיש ציבור; מדובר בפרסומים שיש בהם הבעת דעה בתום לב על אופן התנהלותה המבקשת, כמבקרת פנים, המכהנת בתפקיד רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, כאמור בסעיף 15(4) ו-16(א) לחוק לשון הרע; מדובר בפרסום שמהווה הבעת דעה בתום לב, על התנהלותה של המבקשת בתפקידה כמבקרת העירייה, בעניין שבו משמש משה כאחד מן הממונים עליה, בהיותו חבר מועצה, זאת מכוח דין או הסכם, כאמור בסעיף 15(7) ו-16(א) לחוק לשון הרע. בנוסף לאמור, נטען, כי תוכן הפרסום הינו ענייני, מתון, שקול ולא חרג ממתחם הסבירות בנסיבות העניין דנן.

12. בסעיפים 7 (ה)-(ו) לתצהיר, מודה משה בפרסום הנטען, ומאשר כי באתר פורסמו, בין היתר, שני מאמרים אשר ביקרו, בין היתר, את דרך מילוי תפקידה של המבקרת ודרך התנהלותה האישית. לשיטתם, פעולות שנקט ראש העיר להעלאת משכורתה, קבלת הטבות נוספות, השתתפות בנסיעות לחו"ל ומעורבותה האישית בפעילויות שאינן במסגרת תפקידה, באופן המהווה ניגוד עניינים בשל היותה גורם מפקח ולא מבצע, מחד גיסא, והוצאתו של דו"ח מבקר המדינה אשר חשף ליקויים וכשלים בהתנהלותה של העירייה, שלשיטתם, היה על מבקרת הפנים של העירייה לאתרם ולחשוף אותם, כגון הקמתו של פרויקט מרכז ספורט בעיר, פעילותם של עסקים ללא רישוי (23%) וכשלים באכיפת חוק רישוי עסקים, מאידך גיסא, כל אלה הביאו לפרסומים האמורים.

13. נטען, כי מדובר בפרסום אמת, באשר המבקשת אכן השתתפה במשלחות העירייה לחו"ל, על אף שלא מדובר בפעולת ביקורת, כמתחייב מתפקידה ומהוראת סעיף 170א' לפקודת העיריות (נוסח חדש). בנוסף נטען, כי המבקשת חרגה ממסגרת תפקידה, עת ניהלה משא ומתן בשם העירייה בהתקשרות עם חברת פלאפון, ואף ארגנה לעצמה חבילת הטבות (VIP) וכן התערבה בתהליך רישום גני הילדים.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 10-12-8171 פרץ נ' לוי

14. לעניין מבחן מאזן הנוחות נטען, כי בהיענות לבקשה ייגרם נזק גדול יותר לחופש הביטוי, שכן באיזון בין חופש הביטוי אךל מול הזכות לשם הטוב, גובר העקרון הראשון הבא להגן על זכותו של הציבור בכלל, ותושבי עפולה בפרט, לדעת אם מבקרת העירייה, כמי שמופקדת על ביקורת הפנים בה, נקיה ממראית עין של ניגוד עניינים ומבצעת את תפקידה כאות. מנגד, בידיה של המבקשת, בהיותה דמות ציבורית, הכלים, הידע והנגישות לכלי התקשורת לצורך הגנה על שמה הטוב; כלי שהמבקרת כבר עשתה בו שימוש סמוך למועד הפרסומים נשוא הבקשה. המשיבים טוענים, כי בנסיבות הענין שלפנינו מתחזק משקלו של חופש הביטוי וגובר על הזכות לשם טוב, מאחר ומדובר בביטוי המהווה הבעת דעה או ביקורת ואינו בא להציג דווקא מציאות עובדתית.

15. עוד הדגישו המשיבים את הזהירות הנדרשת מבית משפט זה, שעה שהוא נדרש להכריע בבקשה למתן צו עשה כנגד פרסום בטענת לשון הרע כפי שהדבר מצו את ביטויו בע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג (3) 840, 863 והפסיקה המאוזכרת שם.

16. המשיבים הוסיפו וטענו, כי הבקשה דנן הוגשה בשיהוי ודינה להידחות ולו מטעם זה בלבד, הואיל והבקשה הוגשה ל כעבור כחודש ימים ממועד גילוי הפרסום על ידי המבקשת.

דיון והכרעה

17. אקדים אחרית לראשית ואומר, כי לאחר עיון בחקירות ובחומר המונח בפניי בתיק דנן, על כל צרופותיו, ולאחר ששקלתי את טענות ב"כ הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל, כמפורט.

המתווה הנורמטיבי

18. הבקשה דנן הוגשה במסגרת תובענה שהגישה המבקשת כנגד המשיב 1 ואיגוד האינטרנט בישראל (נמחק מכתב התביעה בהסכמה) לתשלום פיצויים בסך 100,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע, בהתבסס על חוק איסור לשון הרע (להלן: "חוק איסור לשון הרע"). סעיף 75 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, מעניק לבית משפט הדן בעניין אזרחי, הסמכות ליתן צו עשה, צו-לא תעשה, צו ביצוע בעין וכל סעד אחר, ככל שנראה לנכון בנסיבות העניין. מכוח סמכות זו, ניתן לצוות על המשיבים או מי מהם, ככל שהם הבעלים ו/או המפעילים של האתר, להסיר באופן זמני או קבוע, את הכתבה והתגובות לה מן האתר. עוד מסמיכים סעיפים 71 ו-72 לפקודת הנזיקין, המוחלים על העוולה של פרסום לשון הרע מכוח סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, את בית המשפט "ליתן ציווי בשל עווללה", כאשר "ציווי יכול שיהיה צו עשה או צו

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 10-12-8171 פרץ נ' לוי

לא תעשה, לשעה או לתמיד". משכך, מוענק לאדם הנפגע מפרסום שכבר נעשה, הזכות לעתור
לצו מניעה בעילה של פרסום לשום הרע, בגדרו הוא יכול לעתור למניעת המשך פרסומו של
לשון הרע שכבר פורסם או לכך שהמפרסם לא יחזור על הפרסום.

19. בטרם אדון בטענות גופן, אציין מושכלות יסוד בהכרעה בבקשה לסעד זמני בכלל ושמוגשת
במסגרת תביעה על-פי חוק איסור לשון הרע, בפרט, כפי שהתפתחה בפסיקה. ככלל, השיקולים
העיקריים אותם שוקל בית המשפט בהכרעתו, אם להיעתר לבקשת סעד זמני הינם: סיכויי
ההליך, מאזן הנוחות ושיקולים שביושר ובצדק (רע"א 8415/07 חברת אנ.די. סי תכשיטים
בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ (24.10.2007); בש"א 178590/07 נאהדה מנסור נ' חסון עבדאלה
חלבי (14.01.2008). כך מורה תקנה 362 (א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, כי
בית המשפט רשאי לתת סעד זמני אם שוכנע, בין היתר, על בסיס ראיות מהימנות לכאורה
בקיומה של עילת תביעה הראויה לבירור וכאשר מאזן הנוחות נוטה לטובתו של המבקש. כן
ישקול בית המשפט, בדונו בבקשה לסעד זמני, אם הבקשה הוגשה בתום לב ואם מתן הסעד,
צודק וראוי, בנסיבות העניין ואינו פוגע במידה העולה על הנדרש [להרחבה ראו: 6994/00 בנק
מרכנתיל דיסקונט בע"מ נ' אמר ואח', פ"ד נו (1) 529].

20. על מנת להכריע בבקשה למתן צו מניעה זמני יש לבחון תחילה את השאלה העוסקת בטיב
התביעה וסיכוייה. לעניין זה כבר נפסק, כי די בכך ש"הוכח שהתביעה אינה טרדנית, וקיימת
שאלה רצינית שיש לדון בה" (זוסמן, סדרי הדין האזרחי, מהדורה שביעית (ירושלים, 1995)
בעמוד 616). עוד נקבע ברע"א 7139/96 ליאוניד טריגוב נ' "טפחות" בנק למשכנתאות, פ"ד נא
(2), 661, כי בשלב זה של בקשה לסעד זמני, אין צורך לפסוק באורח סופי בדבר צדקתו של מי
מן הצדדים וכי די בטיעונים של המבקשים כדי להעלות שאלות ממשיות הראויות לדיון
והכרעה.

21. בפרשת אמר נקבע, כי לצורך מתן סעד זמני נשקלים שני עניינים: האחד - סיכויי התביעה
העיקרית, או האם עומדת שאלה רצינית לדיון, או שמא מדובר בתביעת סרק על פניה; השני
- מאזן הנוחות בין הצדדים, קרי אם בהערכת מכלול סיכויים וסיכונים הנלווים לתביעה
העיקרית עלול אי-מתן הצו להסב נזק גדול יותר למבקש מאשר נזק העשוי להיגרם ממתן הצו
למשיב המתנגד לו (שם, עמ' 533 לפסק הדין).

22. אולם, הפסיקה גיבשה כללים מיוחדים לבחינת הבקשה לסעד זמני המושתתת על הוראות
חוק איסור לשון הרע. בע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג (3) 840, 854 (להלן: "עניין
אבנרי") נפסק, כי על בית המשפט לשקול את הפגיעה שתיגרם לשמו הטוב של התובע אם הצו

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 8171-12-10 פרץ נ' לוי

לא יינתן, מצד אחד, ומצד שני את הפגיעה בזכותו של הנתבע להתבטא באופן חופשי. על בית המשפט לבחון את האינטרסים של בעלי הדין, אך הוא אינו יכול להתעלם מן ההשלכות הציבוריות הרחבות של פסיקתו. נקבע, כי מעמדו המרכזי של חופש הביטוי אינו שולל את הסמכות ליתן צווי מניעה זמניים, אולם הוא זוכה למשקל נכבד בעיצוב הכללים והתנאים הקובעים כיצד יופעל שיקול הדעת השיפוטי במתן צוויים אלה. שיקולים אלה, מעוגנים בהוראות סעיף 73 לפקודת הנזיקין החל על עוולה של פרסום לשון הרע, ולפיו "בית המשפט לא יתן ציווי לשעה אלא אם ראה להנחת דעתו, על פי תצהיר או בדרך אחרת, כי קיימת שאלה של ממש שיש לדון בה, וקרוב לוודאי שהנתבע יהא זכאי לתרופה ושיהא קשה, או אי אפשר, לעשות מלוא הצדק בשלב מאוחר יותר אם לא ינתן הציווי לשעה". בעניין אבנרי נפסק, כי אין לראות בשיקולים המפורטים בסעיף 73 לפקודה רשימה סגורה של שיקולים שאותם רשאי בית המשפט לשקול. כך פסק בית המשפט בעניין אבנרי, כי במשפטי לשון הרע יינתן צו מניעה זמני רק אם בית המשפט ישתכנע שהפרסום הצפוי מהווה "לשון הרע" וכן שלמשיב לא עומדת הגנה או שהגנתו מבוססת על אדני סרק. בית המשפט יבחן את הראיות שיובאו בפניו בעניין זה ועל פיהן יכריע, האם עומדת למשיב הגנה לכאורית או שהגנתו היא הגנת סרק.

23. עוד ישקול בית המשפט, מצד אחד, את הנזק שיגרם הפרסום לשמו הטוב של המבקש, תוך התחשבות, במקרים מסוימים, בכך שפיצוי כספי אינו יכול לתקן את הפגיעה בשמו הטוב של האדם ואת הבושה ועוגמת הנפש העלולות להיגרם כתוצאה מן הפרסום. מצד שני, על בית המשפט לשקול את זכותו של המשיב להתבטא באופן חופשי ואת הנזק שייגרם לו אם ייאסר עליו לפרסם את הפרסום, וכן יתחשב בהשלכות הציבוריות של ההחלטה וישקול את עיתוי הפרסום, בל יאבד מערכו עת הוא יעוכב עד לסיומם של ההליכים המשפטיים (א.שנהר, **דיני לשון הרע**, (1997), עמ' 355). בנוסף לאמור, ישקול ביהמ"ש את אופיו של הפרסום, האם הוא עוסק בעניין ציבורי בו מעורבים נושאי משרות ציבוריות או שהוא עוסק בעניין פרטי.

מן הכלל אל הפרט לנדון דידן

א. סיכויי התביעה

24. לא יכולה להיות מחלוקת, כי למבקשת קנויה זכות בדיון, להגנה על כבודה ועל שמה הטוב. עיון בפרסומים נשוא בקשה זו, אותם סקרתי בהרחבה דלעיל, מעלה כי לכאורה בגדר הכתבות הללו מיוחסת למבקשת קבלת "טובות הנאה" במסגרת תפקידה, כמבקרת פנים בעיריית עפולה, שבאה לידי ביטוי, בין היתר, בנסיעות לחו"ל, העלאת שכר שלא כדיון, קבלת טובת הנאה והתערבות בהליך התקשרות העירייה עם חברת פלאפון, ביצוע תפקידה כמבקרת פנים תוך שמירה על האינטרס האישי-החומרי שלה עצמה, הטבות למיניהן "המעוטרת" עליה על

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 8171-12-10 פרץ נ' לוי

ידי ראש העיר, במטרה להניא אותה מלבצע את תפקידה נאמנה, בבחינת "יד רוחצת יד" ו- "אני אדאג להיטיב את תנאיך ואת תמנעי מלחשוף מחדלים הזועקים לשמיים". פרסומים אלה מכילים בתוכם רמיזות בוטות לשחיתות, קבלת טובות הנאה ואי-ביצוע התפקיד, כמבקרת פנים, נאמנה, תוך העדפת האינטרס האישי על האינטרס הציבורי. לכאורה בדברים שפורסמו וצוטטו לעיל, מיוחסים למבקשת ביצוע מעשים בניגוד לחובות המוטלות עליה במסגרת תפקידה כמבקרת פנים של העירייה, כאשר גוף ביקורתי זה "שותק" או "מושתק" על ידי ראש העיר, בעטין של טובות ההנאה שמורעפות עליו, בדרך שלא דרך. מכאן, יש לומר, כי למבקשת זכות לכאורה לקיומה של זכות תביעה כלפי מפעילי האתר ומפרסמי הכתבות נשוא הבקשה, כאמור בסעיפים 1 (1) ו- 1 (3) לחוק איסור לשון הרע העוסקים בפרסום שנועד "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם" או שנועד "לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו". אין חולק, כי הפרסום דגן נעשה באמצעות האינטרנט, הופנה לתושבי העיר עפולה ומייחס את האמור בו במישרין למבקרת הפנים של עיריית עפולה, גבי עינב פרץ, כאמור בסעיפים 2 ו-3 לחוק לשון הרע.

ב. מאזן הנוחות

25. בהקשר זה, ייאמר כי זהות המפרסם בתיק דגן טרם נתבררה עד תום, כן טרם נקב הדין את ההר באשר לשאלת אמיתות הפרסום, ביחס לכל אחד ממרכיביו. בבדיקת מאזן הנוחות, יש לשים על כף אחת את זכותה הלגטימית של המבקשת לשמה הטוב ועל הכף השנייה את זכותם של המשיבים, או מי מהם, לחופש הביטוי. אין חולק, כי קיים אינטרס ציבורי לקיומה של ביקורת ציבורית על תפקידיהם ותיפקודם של נושאי תפקיד בכירים בעיריות, מצד זה, ועל השמירה על עבודתם הנאמנה של מבקרי הפנים בשלטון המקומי, מצד שני. עסקינן בשתי זכויות חוקתיות המהוות אבני יסוד בכל חברה נאורה ומתוקנת. הדברים מקבלים משנה תוקף, כאשר מדובר בזכות לחופש הביטוי והשקיפות בעבודה של גופי הביקורת בעצמם. יחד עם זאת, שוכנעתי, כי בשלב זה של הדיון, המשך פרסום הדברים הפוגעים, בצורה ובאופן בה הם פורסמו, עלול אכן לגרום נזק מתמשך לשמה הטוב של המבקשת, שאינו ניתן לפיצוי כספי. בל נשכח, כי מדובר בייחוס מעשים שנמצאים בלב העשייה הביקורתית של כל מבקר פנים ופוגעים בתדמית ובטוהר המידות שלו, המהווה אבן יסוד בשיקולים לבחירתו ולכהונתו בתפקיד זה. שאלת האיזון הראוי בין שתי זכויות אלו, היא מוקד המחלוקת בבקשה זו. משכך הוא, הרי, בשלב בו טרם נקבעה האחריות בגין לשון הרע, הוא השלב בו נמצא הסכסוך שבפניי, אני סבורה כי יש לעקרון חופש הביטוי מעמד בכורה. יחד עם זאת, יש לבדוק האם אין טענת ההגנה לה טוענים המשיבים טענת סרק, והאם מתקיימים שיקולים שבושר שעל בית משפט זה לבחון, לפי נסיבות העניין.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 8171-12-10 פרץ נ' לוי

26. מעיון בחקירת הצדדים בפניי, עולה כי באמתחתם של המשיבים טענות הגנה שטעונות בירור, בחינה והכרעה והנוגעות למידת מעורבותו של מבקר פנים של עירייה בתפקידי ביצוע, כגון השתתפות בנסיעות לחו"ל, תהליכי ביצוע של רכש והתקשרות עם ספקי טובין. מדובר בנטל הוכחה כבד, וזאת לאור אי-קיומה של הוראה מפורשת בפקודת העיריות האוסרת הטלת תפקידים נוספים על מבקר פנים בעיריה, ובהתחשב בכך שמבקר העיריה נמנה על עובדי העיריה ומועסק על ידה.

27. אוסיף ואציין, במידת הזהירות הנדרשת, בהתאם לשלב בו מצוי התיק, ולצורכי בקשה זו בלבד, כי כל הטענות שמעלים המשיבים באשר לסוגיית העלייה הנטענת בשכרה של המבקשת בתפקידה כמבקרת פנים, טעונות בירור עובדתי ומשפטי בהתאם להוראות הדין החלות על סוג ההתקשרות הרלוונטית עם מבקר פנים בעירייה. לאחר בחינת עדויות הצדדים בפניי (ראו: עדותה של המבקשת בעמודים 1-7, חוזר מנכ"ל 12/99, מוצג מ/1, וכן עדותו של משה לוי בעמ' 25, ש' 29-32), לא ניתן לומר, כי סיכויי טענת המשיבים בדבר אמיתות הפרסום לעניין העלאת שכר שלא כדין, גבוהה היא.

28. עוד ייאמר, כי ביחס לפרסום עצמו ולטענות המשיבים הנוגעות לנושא דו"ח הביקורת של מבקר המדינה, כאינדיקציה לאי-מילוי חובתה של מבקרת הפנים של העירייה, כיאות, לא ניתן לומר כי בידי הנתבעים הגנה טובה בנושא זה. על-פי הדין הקיים, מנגנון עריכת דוחות הביקורת מבוסס על עקרון חלוקת העבודה בין מנגנון הביקורת החיצונית (זו של מבקר המדינה או מבקרי משרד הפנים) לבין מנגנון הביקורת הפנימית בעירייה (שמוטל על כתפי מבקרי הפנים בעיריות וברשויות המקומיות ומחלקותיהם ועל ועדות הביקורת), זאת בהתאם לתכניות רב-שנתיות ושנתיות מפורטות, ובהתבסס על פניות לעריכת ביקורת בתחום מסויים. לדידי, הצגת "עובדה" בפני הגולשים באתר האינטרנט שמפעילים המשיבים, לפיה הוצאת דו"ח על ידי מבקר המדינה בעניין מסויים (שנראה בעיניהם חמור) על עיריית עפולה, מהווה יסוד להטלת דופי מהותי במילוי תפקידה של מבקרת הפנים של העירייה, בנימוק שהיא זו שהייתה אמורה לחשוף את הליקויים עליהם הצביע מבקר המדינה בדו"ח מטעמו, הינו פרסום שמרחיק לכת, אינו מבוסס על הוראות הדין הקיים וחוטא למטרת מנגנון עבודת הביקורת החיצונית והפנימית, והיא לשמור על מנהל תקין בשלטון המקומי. אין להתעלם מכך, לצורכי בקשה זו, כי אין מדובר בדו"ח ביקורת על מערך הביקורת הפנימית בעיריית עפולה, אלא מדובר בדו"ח שעניינו ביקורת על העירייה עצמה בנושא נתון.

29. שיקול נוסף, שמן הראוי כי יובא במכלול השיקולים בשלב זה של הדיון, הוא מהות התפקיד נשוא לשון הרע. אין חולק, כי תפקידו של מנגנון הביקורת הפנימית בשלטון המקומי, מהווה אחד מהיסודות החשובים להתפחותו של ממשל מודרני וניהול מערכות תקין, המחייב את

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 8171-12-10 פרץ נ' לוי

הפעלתן של מערכות בקרה מקצועיות, חיצוניות ופנימיות על פעולות המנהל. אין צורך להרחיב את הדיבור על חשיבותה ועל תפקידה של הביקורת בכל גוף שלטוני דמוקרטי. לא בכדי, מצא המחוקק להקים מנגנוני ביקורת חיצונית (על ידי מבקר המדינה בהתאם לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958) ופנימית בכל גוף ציבורי, כהגדרתו בחוק הביקורת הפנימית, התשנ"ה-1992 ובפקודת העיריות. על חשיבותו של מנגנון הביקורת הפנימית בעיריות וברשויות המקומיות ועל יחסי הגומלין בין הביקורת החיצונית לביקורת הפנימית בשלטון המקומי, לא ארחיב את הדיבור אך אפנה לאמור בבג"ץ 7805/00 רוני אלוני- חברת מועצת עיריית ירושלים נ' מבקרת עיריית ירושלים (11.05.2003). די לציין בשלב זה, כי תפקידי מבקר העירייה נקבעו בסעיף 170 א לפקודת העיריות, כאשר מרכז הכובד של ביקורת הפנים בשלטון המקומי הוא בבדיקת פעולותיה של הרשות במובנם הרחב תוך שימת דגש על בחינת תקינותן של הפעולות, ביצוען כדין בידי בעלי הסמכות לעשותן, ועל קיום הקפדה על עקרונות טוהר המידות, יעילות וחסכון בביצוע. מסעיף 170 א לפקודת העיריות משתקפת תפיסת ביקורת רחבה ומקיפה (להרחבה עיינו בסעיף 12 לפסק הדין בעניין רוני אלוני הנ"ל).

30. אכן, מעמדו של מבקר העירייה הוא מורכב ובביצוע תפקידו פועלים כוחות מנוגדים, להם ניתן ביטוי בפרשת רוני אלוני: מן הצד האחד, הוא נמנה על הממסד העירוני ומהווה חלק ממנו. הוא מתמנה על ידי מועצת העירייה (סעיף 167 לפקודה) ועשוי להיות מפוטר על ידה, כן שכרו נקבע על ידי המועצה (סעיף 168). אף שבדרך כלל המבקר הוא זה שקובע את תכנית העבודה השנתית ואת נושאי הביקורת והיקפם, ראש העיר מוסמך לדרוש ממנו לבקר ענין פלוני וועדת הביקורת מוסמכת להמליץ בפניו על נושאי הביקורת (סעיף 170 א(ג) לפקודה). מצד שני, תפקידו של המבקר לבחון את תקינות פעולתו של הממסד העירוני, והדבר מחייב אותו לאי תלות ועצמאות בביצוע עבודת הביקורת. לשם כך, הובטחה בדרכים שונות עצמאותה של הביקורת. ביטוי למורכבות זו הינו תולדתה של התובענה העיקרית והבקשה למתן צו ביניים המונחת לדיון בפניי.

31. הדואליות שבמעמדו של המבקר, הנעוצה בהיותו חלק מהמערך הארגוני שאותו הוא אמור לבקר, מחייבת אותו להפעיל את סמכותו תוך עשיית האבחנות הדרושות בין ביקורת ראויה לזו שאינה ראויה, ולעמוד לא אחת בפני לחצים והשפעות חיצוניות שמטרתן להפעיל את מנגנון הביקורת ככלי ניגוח כנגד יריבים פוליטיים. על מבקר עירייה לעמוד איתן בפני כוחות כאלה ולהפעיל שיקול דעת עצמאי בהחלטתו מה יהיה נושא הביקורת, מי ישמש נושא הביקורת ומה יהא עיתוייה של הביקורת. לאור מעמדו המיוחד של מבקר הפנים, ומחמת חשיבותה הציבורית והקונסטיטוציונית של הביקורת ברשויות המקומיות מוטלת על מבקרי עיריות ורשויות אלה כללי התנהגות אתית ברמה גבוהה במיוחד, שללא ספק, פגיעה שלא כדין בטוהר מידותיו של מבקר הפנים, הטחת האשמות שווא והוצאת לשון הרע כלפיו בכך שהוא

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 8171-12-10 פרץ נ' לוי

"מקבל טובות הנאה אישיות" כ-"תמורה" לאי-ביצוע נאות של תפקידו, שכל מטרתו לשמור על חוקיות פעולותיהם ועל טוהר מידותיהם של המחזיקים ברסן השלטון ברשויות המקומיות העיריות ועובדיהם, מהווה פגיעה בלב תפקידו של מבקר הפנים, הנמצא תמיד תחת משקפת הביקורת של המבוקרים עצמם (ראש המועצה, חבריה, עובדיה וכלל ציבור הבוחרים באותה רשות). פרסום לשון הרע שאינו מבוסס, מהווה פגיעה בעקרונות היסוד וכללי ההתנהגות הראויים להם מחוייב מבקר העירייה והשמירה על אי-תלות כנשמת אפה של הביקורת הציבורית, ובכך פגיעה באימון הציבור בו כמי ששומר על רמה מוסרית ומקצועית גבוהה.

32. מכאן, מוטלת על בית משפט זה, הדן ובוחן פרסומים המייחסים מעשי שוחד, שחיתות וקבלת טובות הנאה כלפי מבקר פנים של עירייה, להיות ער לאפשרות שהמחוקק ביקש להימנע ממנה, והיא הצרת צעדיו של המבקר, מטעמים שאינם ענייניים, באמצעות השימוש בטיעון של חופש הביטוי, על ידי הגוף הפוליטי הנבחר, בין אם מדובר בראש העירייה, חברי המועצה בין אלה הפועלים כקואליציה ובין אלה הפועלים כאופוזיציה, באצטלה של פרסום ברבים שמטרתם לפגוע בטוהר המידות לו מחוייב מוסד ביקורתי זה. על בית המשפט לבחון בחן היטב האם הפרסום שהוגש לפניו לגביו מועלית טענת פרסום לשון הרע בעניינו של מבקר פנים, נועדה לפגוע בתדמיתו של מבקר הפנים, משיקולים זרים, ומסיבות שאינן קשורות לתפקודו התקין, או שמא מדובר בפרסום שיש בו ממש. לדידי, במקרה כגון דא, נדרש איזון בין השמירה על הזכות לשם טוב, מצד אחד, לבין זכות הציבור לדעת, והשמירה על האינטרס הציבורי, מצד שני, כאשר הוא כולל בחובו את האינטרס הציבורי בשמירה על מנגנון הביקורת הפנימית שנתון ממילא תחת לחציהם של הכוחות הפוליטיים הסובבים אותו, והאינטרס הציבורי שלפיו יש לנקוט בזהירות הנדרשת אודות טענות כגון אלה שבפרסומים בהם עסקינן, ללא ביסוס איתן לאמור בהם, במיוחד כאשר אין תשתית ראייתית ולו מינימאלית, לפיה נקטו המפרסמים, שהינם חלק מחברי מועצת העיר, בהליכים הראויים לכך על-פי דין, והעלו את טענותיהם אודות כשלים, אי תקינות וכיוצ"ב, שכן דרכים שונות עומדים בפניהם של אלה, להעמדת פעולותיו של מבקר הפנים, תחת משקפת הביקורת, העניינית, בהיותו כפוף לביקורתו של מבקר המדינה, משרד הפנים, והוראות המשמעת החלות על כל עובד ציבור.

33. בהקשר זה אוסיף ואציין, כי מחומר הראיות שנפרש בפניי בשלב מקדמי זה של הדיון עולה, כי המשיב מס' 1 היה חלק מהרכב מועצת העיר, אשר אישרה את התקציב ולא הוכח בפניי, באופן לכאורי, כי הם נקטו בכלים החוקיים או המנהליים העומדים לרשותם על מנת להביא לפסילת או ביטול ההחלטות, שמכוחם הועלתה הביקורת שלהם, ללא כל הסבר המניח את הדעת (עמ' 20, ש' 31-6). המשיב 1 בעצמו אישר בפניי, כי הפרסום עצמו נבע משיקולים פוליטיים, הא ותו לא (עמ' 21, ש' 25 ובעמ' 22, ש' 12). לכך יש להוסיף, כי לא מצאתי בעדותם

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 8171-12-10 פרץ נ' לוי

של המשיבים, כי הם פעלו בכלים המתאימים אשר עומדים לרשותם, כחברי מועצת העיר וחברי אופוזיציה, בכדי להביא לדיון מחדש או להעלות התנגדות ו/או הסתייגות להחלטות שניתנו בעניינה של המבקשת, בכל הסוגיות הנדונות בפניי. מכאן, עולה כי, לכאורה, דבק בהתנהגותם של המשיבים פגם בתום לב, שעל בית משפט זה לקחת אותו בשיקוליו בבואו לשקול אם להיעתר לבקשה למתן סעד זמני, ואי-עמידתם בחובה לנהוג בהגינות ובסבירות (רע"א 8113/00 שפר נ' תרבות לעם (1995) בע"מ, פ"ד נה (4) 433 (2001); רע"א 5072/00 איזי יוגב תעשיות בע"מ נ' מסגריית האחים אבו בע"מ (2000)). מנגד, סבורתני כי המבקשת לא השהתה את פעולתה ובסמוך לפרסום הנ"ל היא פנתה, באמצעות בא-כוחה, אל המשיבים וביקשה להסיר את הכתבה לאלתר, פנייה שלא זכתה למענה מצידם של המשיבים, עד לנקיטת ההליך דנן.

34. ההסדר החוקי הקיים כיום, המאפשר תלות של מערך הביקורת הפנימית ברשות המקומית, שבא לידי ביטוי בעובדת היותו של המבקר עובד הרשות המקומית, שכרו ותנאי עבודתו נקבעים על ידי מועצת הרשות, ותקציבי לשכתו ותקני כוח האדם שבה נקבעים על ידי מועצת הרשות, מצריך זהירות רבה בבחינת הפעולות במשקפת משושלת של זכות הציבור והחופש הביטוי, זכויות המבקר כעובד הרשות המקומית במעמדו המיוחד כמפורט לעיל, והחובות המוטלות עליו לשמירה על טוהר המידות וכללי התנהגות ראויים שיש בהם כדי להבטיח את ההתנהגות של המבקר בצורה שתגביר את אמון הציבור בו, באי תלותו ובאובייקטיביות של עבודתו ואי קבלת טובות הנאה כלשהן. בענייננו, המתח בין פעולות של העלאות השכר של מבקרת העירייה, השתתפותה בנסיעות לחו"ל והשתתפותה בתהליכי רכש וטובין של התקשרות עם חברת פלאפון, והקשר בין עבודתה במערך הביקורת הפנימית בעירייה לבין ממצאי דו"ח מבקר המדינה, כסמיננים לכשל במילוי התפקיד, כל אלה עומדים במרכז השאלות שבמחלוקת שיש להכריע בהם בגדר התביעה העיקרית.

35. הפרסום, כנוסחו כפי שהונח לעיוני, מקים למבקשת/התובעת עילת תביעה, לכאורית, בגין פרסום לשון הרע נגדה, ואין בידי לומר בשלב זה של הדיון, על בסיס ראיות לכאורה וחקירתם של המשיב 1, מר משה לוי, והמבקשת, כי יש למשיבים בסיס איתן לטענת "אמת דיברתי". גם אם הנחתי לטובת המשיבים, כי לא עלה בידי המבקשת להוכיח, כי טענות ההגנה הינן טענות סרק, דומני כי קיים אינטרס ציבורי שמקורו בייחודיותו של מנגנון הביקורת הפנימית בשלטון המקומי, המטה את הכף לקבלת הבקשה והותרת הצו על כנו. לכאורה, ניתן לומר, כי השימוש שנעשה בפרסום במתכונת שבה הוא פורסם, נעשה שלא בתום לב, ללא שמוצו הליכי ביקורת מתאימים לכך, חרף העובדה כי שני המשיבים הינם חברי מועצה של עיריית עפולה, ובידיהם לא מעט כלים על מנת לבחון ולבקר את התנהלותה של המבקשת, במידה והם סבורים כי דבק פסול אתי ומשמעתי בהתנהלותה או ארעה פגיעה בעקרונות המנהל התקין בעבודתה, כגון

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 10-12-8171 פרץ נ' לוי

1 חריגה מסמכות או קבלת טובות הנאה שלא כדין, בדרכים ראויות, ואף להביא זאת לידיעת
2 הציבור, כאשר עקרון חופש הביטוי בעניין זה הינו מנשמת אפה של המערכת. מעדותו של משה
3 לוי עולה, כי תחילה נעשה הפרסום, ורק לאחר מכן מנסה המשיב 1 למצוא דרך להעאלת
4 הסתייגויות כאלה או אחרות על אופן התנהלותה של המבקשת כמבקרת פנים.
5
6 36. לא אוכל לחתום החלטה זו מבלי להידרש לשאלת האיזון הראוי בין הזכויות השונות אשר
7 מתבקשת בנסיבות העניין שלפנינו. בהקשר זה, שותפה אני לעמדת ב"כ המבקשת, כפי שבאה
8 בסיכומיו, ולפיה אין בצו זה כדי למנוע מן המשיבים לפרסם את הפרסומים בהם עסקין,
9 לאחר הסרת הרמזים והאמירות, שלכאורה, מהוות בסיס לקיומה של עילת פרסום לשון הרע
10 והכפשת שמה של המבקשת. לדידי, יש בכך כדי לאזן באופן ראוי בין האינטרס של המבקשת
11 לשמירה על שמה הטוב, מבלי שייגרם לה נזק נוסף או מתמשך על זה שכבר נגרם לה בעקבות
12 הפרסום, ובין האינטרס של המשיבים להביע את דעתם על אופן התנהלות מנגנון ביקורת
13 הפנים בעירייה והעומדת בראשו, ועל חופש הביטוי המוענק להם, הן כאופוזיציה והן כחברי
14 מועצת העיר, או כאזרחים, להביא ביקורת לגטימית על מנגנון ביקורתי חשוב בשלטון
15 המקומי, ככל שיתברר כי עומדת להם הגנת "אמת דיברתי", לבין האיזון הנדרש לשמירה על
16 מנגנון הביקורת הפנימית בשלטון המקומי תוך לקיחה בחשבון את ייחודיותו של מנגנון זה
17 והאינטרס הציבורי הטמון בשמירה עליו.

סוף דבר

21 37. לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפורטו לעיל, באתי לכלל דעה
22 כי יש ליתן צו עשה זמני, המורה למשיבים להמשיך ולהסיר מן הכתבות נשוא הבקשה את כל
23 אותן פסקאות המתייחסות באופן ישיר למבקשת שצוטטו לעיל ואשר יש בהן משום פגיעה
24 לכאורה בשמה הטוב של המבקשת כמבקרת פנים. צו זה יעמוד בתוקף עג למתן פסק דין בתיק
25 העיקרי. ערבות המבקשת תהיה בהתאם למה שנקבע בעת מתן הצו במעמד צד אחד.
26
27 38. אבהיר ואדגיש, כי בשלב זה נבחנו טענות הצדדים על בסיס ראיות לכאורה לצורכי הבקשה
28 דן בלבד, ואין באמור לעיל, כדי להוות סוף פסוק להעדפת טענה זו או אחרת של כל צד
29 מבניהם. יובהר, כי אין בהחלטה זו כדי להכריע בשאלת קיומו של לשון הרע או העדרו או
30 להכריע בשאלה האם קיימת למשיבים אחת ההגנות המעוגנות בחוק, אם לאו. לצורך כך, יש
31 לשמוע את עדויות הצדדים ולבחון את ראיותיהם במסגרת התביעה העיקרית.
32
33
34

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 8171-12-10 פרץ נ' לוי

1 39. אני מחייבת את המשיבים בתשלום הוצאות ושכ"ט עו"ד המבקשת בסך של 7,500 ₪.

2

3 40. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים באמצעות הפקסימיליה ותוודא קבלתה.

4

5 ניתנה היום, כ"ח אדר א תשע"א, 04 מרץ 2011, בהעדר הצדדים.

6

7 שאדן באשף-אבו אחמד, שופטת